

En Gæst holdt Sceptret i vort
Taaner, da Gæstehuset spejlede
Sjæles Bragt i Søens blanke Flade,
Selskabens velbesatte Sale gjem-
te, hvad der hejlede til Kundskab og
Lære, da den bange Hjort flygtede
nem Stoven hver Gang „det heje
Lid“ drog paa Jagt, ja dengang var
Lid usel Tid.
Folk af Trælle sled i Støvet, de-
ne var lig et Helvede paa Jorden
en lang fort Ulykkesnat. Ikke et
ord havde de under Svøben, nej knapt
en Mine; Hølleaanden laa
dødt, Egenlysten klamred fast sit
Fod. Vel steg der dybe Suk fra Bon-
dernes adle Hjertier vaandede sig
paa, men stærkblind Fordom saa
ikke.
Kjønsbaandets Ophævelse førte med
sig usel Tid. Glandsen, det stolte
Glemte, er spredt ud over Landet,
men, der sigtede ved dets Forde,
hvor Hjorten for sprang lejres Kær-
de, de usle Hytter har givet Plads for
Gaarde, og krybende Tralle blev
de Mand.
Men det var først 60 Aar senere, den
1849, hvis 40de Aarsdag vi
være paa Frihedens indviede Grund-
loven for at opriske Minderne om,
Danstervolkets rigtig vaagnede af den
lange Vinterdvalde. Det var først
i Selskabets Døvel lod sig drive
og Selskabighedsens Hand tog
de i Hjertene. Kjønnen Hølleaand
op af Søne og sporede til kraftig
Vilgen blev mere klar og Bø-
st større Sommerpragt. Det kom
til Hedde: „Danmark er vor Moder,
kong Frederik vor elskede Drot.“
Indlyd den lille poetiske Afstikker,
n det er den Streng, der toner ligligt
en Festdag. Naar vi skal gribe Om-
an fra den profante Side, da vil det
for mange af Eder, som kjender Nu-
mens Stilling, tage sig noget ironisk
naar vi alligevel har efrer Aar fejre
Grundlovsfesten. Men derfor vi for-
at statte den saube levende Frihed,
kan vi aldrig spilde sig i den Taknem-
hedsgjæld, vi staar i til de vældige
dette Fortjæmpere for Sandhed og
L, hvis brændende Aand og Viljes
st opnaaede at bryde Slavelankens
aand vi ikke her idag kan oversende
de Brodre og Søstre i Danmark en
afslutning i Anledning af nyde parla-
mentariske Rettigheder, eller Tale-
stet og Tankefrihed, saa er der dog
et andet end absolut Ulykkesdag og
og, der skulde forhindre os i at
de vor Del tagelse for dem. Der-
dier endnu den 5te Juni: vi kan
naade de kjæmperes Frihedsmænd et
dødt Mod Kammerater!“ eller til en
ændring giver vi dem det paa Engelsk,
„for om azaai!“ Vi kan drage frem
Minderne rige Gjemmer de Helte,
i Kampen for Ret og Frihed har ind-
st sig en Hæder, der aldrig kan falme.
og tænker at Grundlovsdagen fejres
dødt omkring detsjemme idag. Der
aftræder det vel mest en Sørgesest. De

famles hvert Aar om Grundlovens Vaar-
re, som man gjer om en klar Helts
Grav, man hvert Aar smyfter med
Blomster og Kranse. Men under dette,
skal det være deres Trøst at den nedbragte
Grundlovs Aand endnu er tilbage
og tører sig vægtigt blandt Nordens
fejre Slægt, og den skal engang komme
til vægtigt Gjennembrud, selv blandt
den stærkblinde Fordom, der nu stærk
uwilligt til den.
Ja Grundloven i Højres Grundlovs-
fejer kan vi vist saa godt forestille os.
Det undrer mig kun, at de ikke med rene
Ord sig: „Evidentlige og mismodige
Danstervolk, se op til os. Vi er Grund-
lovens troe Bærere, og Landets oprin-
delige Forsvarere.“ (En Stemme: „Nej,
nej, det er de ikke!“) „Jeg siger,“ gjentog
Taleren, „jeg tænker mig kun, at de
pasfende kunde tale saaledes, og Gud
tilgive mig om jeg gjer dem uret. Men
hvem vilde fortænke dem i at sig: „Gust
paa den gode gamle Tid, da i Bønder
aldrig klagede, og til en Forfriskning sit
Lod til at ride Træhesten.“
Men, mine ærede Damer og Herrer,
lad os bringe det størst mulige Udbytte
af denne femte Juni, og er der ikke an-
det at gjer, saa kan vi idetmindste som
Mennesker, der forsaa at statte Frihe-
den, ofre en fra Hjertet kommende Hyl-
ning til Mindet om de skjætte Helte, hvis
Navne er udbredt indrybende mellem
Grundlovens skrevne Linjer.“
County Dommer Hannibal talte om
Frihed og Menneskerettigheder særlig
med Henblik paa amerikanske Forhold,
og hævdede med stor Fynd, at det enkelte
Medlem af Samfundet har absolut
Ret til at byrde og udnytte dets legemlige
og aandelige Gøder paa den Maade,
det anser for bedst, forsaavidt det ikke
kommer i Strid med andre Menneskers
lige Ret. Dette er Frihedens store Ind-
hold.
Forhu. Lærer L. Melsen dvalde ud-
førligt ved de historiske Begivenheder, der
gik forud for Grundloven af 5te Juni,
1849. Han var en af de saa i Forsam-
lingen, der selv har oplevet og erfaret
det, hvorom Taleren drejede sig.
Søren Hansen, en Mand der har væ-
ret godt med i de senere Aars Venstres
bevægelse hjemme, gav en interessant
Skildring af de nuværende Forhold i
Danmark. Ret komist var hans Beskriv-
else af den Koft, som indvartende
Gendarmen trakteres med hos venstresin-
dede Bønderkøller. Saamegen Melles-
grød og Mellevælling har vi ikke i lang
Tid haft Jorneemelse af, og Gendarm-
kvarteret kom til at staa for vor Tanke
som en større Kvalveopdrætningsanstalt.
Den store Forsamling havde faaet
betændelig Tilgang af andre Nationalite-
ter; derfor holdt Peter Ebbeson isølge
bispes Opfordring nu en Tale paa En-
gelsk, hvori han forklarede Dagens Be-
tydning og drog en Sammenligning
imellem den danske Grundlovsdag og den
amerikanske Frihedsdag.
Sener talte P. M. Hannibal i Da-
gens Anledning og benyttede Lejligheden

til at pege paa Ulykkeligheden af Udvin-
dingen af de mineralke Statte, der u-
dendtil ligger skjult under Jordens O-
verflade her paa denne Egn.
De forskellige Taler havde vekslet med
Hornorkstrets livfulde Musik, og denne
ved Indgangen til Hallen gav Sang-
foreningen nu nogle Numre bedst, hvis
heldige Udførelse bragte Sangerne en
velfortjent Høst af Haandklap.
Selvtoget bragte Dagens egentlige
Festtaler, Christian Michelsen fra Oma-
ha. Grundet paa at han den foregaaen-
de Aften havde talt i Brodersamfundets
Løge i Omaha havde han ikke været
ifland til at indfinde sig tidligere her.
Michelsen fik en meget smuk Modtagelse.
Ved Banegaarden blev han modtaget
med Musik og en Rængde Mennesker
ledsagede ham til Talerstedet i Parken.
Mr. Michelsen indlede sit Foredrag
med nogle anerkjendende Bemærkninger
i Anledning af den venlige Modtagelse,
han overalt i Staterne havde fundet hos
Landsmænd. Dernæst oplæste han et
paa Lejligheden passende Digt, hentet
fra den af ham selv forfattede Samling
af Digte. Selve Foredraget drejede
sig naturligvis om den danske Grundlov
som Hovedemne. Taleren fremhævede
flere af dens Paragrafer enkeltvis, men
dvalde særligt ved Bestemmelserne om
Trykke- og Forsamlingsfrihed. Det
forekom os at være en ypperlig Lignelse,
da Taleren lignede Grundloven ved en
Kranse, i hvilken de fleste Blomster
Gudstjov endnu er friske og smukke uag-
tet enkelte er falmet og tørre. Taleren
rante Hovedet paa Sømmet, da han
hævdede at Despotismens Magt ligger i
Masseernes Uoplyshed; thi uagtet vi
Menigmand nutidigs gjerne vil bryste
os af det, som vi ved mere end de Gam-
le vidste, saa staar det ikkebestomindre
daarligh til med vor Kundskab naar vi
skal til at maale Hjerner med Kapita-
lens Fyrster. I denne Forbindelse be-
tonede han stærkt, at en organiseret
Kamp mod Pengemagtenes Overgrib-
kun var mulig ad intelligent Vej; men
der er intet Modstanderne heller ser end
Arbejdernes Brug af den raa Magt, for
saa har de en Anklage imod dem.
Det vakte Misforstøelse blandt en
Del af Forsamlingen, at Taleren havde
skrevet sit Foredrag og læste det for For-
samlingen, hvilket faktisk gjerde det til
en Oplesning istedetfor et Foredrag.
Det er jo noget som Danske ikke er vant
til; men blandt Amerikanerne bruges
det i stor Udstrækning, da det sætter den,
som nok har Døvelse i at stille sine Tan-
ker paa Papiret, men mangler en Taler-
ers fulde Fønting, ifland til paa en
klar og tyndig Maade at fore sine Tan-
ker frem for en Tilhørerkreds.
Det plumpe Spørgsmaal, der ved
Slutningen af Mødet blev tilfattet Ta-
leren, var i høj Grad uforstaaet, og
vi beklager meget, at den smukke Tone,
der ellers er et Særkende for Skandi-
naverne her, for et Øjeblik skulde for-
mørkes af en saadan ubehagelig Epifode.
Mr. Michelsen var kommen her som ind-

bud: Gæst. Han opførte sig som en
gen: man dog havde altfaa fuldt Krav
paa en ordentlig og høflig Behandling.
En anden Sag var det at Mr. Herman-
sen traadte op og erklærede sine Indsæ-
dinger imod selve Foredraget; det havde
han Ret til, og det var i sin Orden at
han gjerde det her, og det var ikke rig-
tigt at raabe „Med med ham“; men at
give en Mand et Spørgsmaal, der træn-
ger ind i hans Familieanliggender, det
kan aldrig være berettiget, allermindst
naar Vedkommende er en Gæst. Rig-
tignok var der ingen af Pladsens Folk,
der optraadte paa denne Maade.
Christian Michelsen har ved sine Skriv-
erier om religiøse Spørgsmaal vakt
megen Harm og det med Rette. Vi
kan selv ikke tilstømme hans som oftest
besynderlige Meninger paa dette Om-
raade, og tror heller ikke at han har sig
noget klart bevidst Standpunkt i Reli-
gion. Men naar en Mand kan behan-
de sociale og politiske Spørgsmaal paa
den Maade som Christian Michelsen gjer-
de i Onsdags, da er han værd at høre
paa, selv om hans Meninger i Religion
er ravgale. Mr. Michelsen har det rette
Prinsip i Politik, og vi tror at han me-
ner det oprigtigt.
Ja, saameget Kredit maa vi indbrø-
me Mr. Michelsen, at han giver Indtryk-
ket af at være en retfindet Mand, hans
Optraaden er dannet og hensynsfuld, og
det er mere end man kan siges om en
ved en tidligere Lejlighed importeret Taler,
hvis hele Ordflow med Undtagelse af de
gemene Bestyrdninger, der udflyngedes
mod andre Mennesker, drejede sig om
hans egen ubetydelige Person.
**
Rattens Stygger sanked sig over
Landstabet da Mødet hævdede med Af-
syngelse af Sangen: „I Danmark er jeg
født, der har jeg hjemme.“ Da Mør-
ket faldt paa, brændte Gasen over ved
Møllebænnen. Rasmussen havde ledt
den ind paa Land gennem en Gummi-
slange, og nu slog den blaa Lue højt
ivejret til flere hundrede Menneskers For-
undring og Glæde.
Rebe i Hallen gik det muntert med
Dandsen til langt ud paa Morgenstun-
den.
Alle er enige om at det var den mest
vellykkede Grundlovsfest, vi har fejret.
Sikkert er det, at det var den største
Forsamling, der paa en Gang har været
samlet i vor By. Festens Succes skyldes
særlig det overmaade heldige
Vejr, der gjerde Parken saa tynd og
behagelig.
I Millioner af Familjer er Dr. Aug.
Königs Hamburger-Draaber et yndet
Husraad.
Overreisen
fra det gamle Land billigt og sikker med
Bremer-Linien, via Baltimore. Billet-
ter ved
Peter Ebbeson, „Stjernen“s Kontor

SAMFUNDET.

Illustreret Maanedsskrift

for

Scandinavisk Literatur,

Familie- og Foreningsliv,

udkommer hver Maaned i stort 3-spaltet Format, 48 til 64 Sider Læsning og fra
4 til 16 Sider Anvertissementer for den billige Pris af

\$2.00 Aaret. \$1.00 Halvaaret.
25 Cts. for enkelte Numre. Til Europa \$2.50 Aaret.

Udenbys Ordres kan indsendes i Post- eller Express-Ordres
betalbare til **H. Madson, Cashier, 259-263 E. Randolph St.,
Chicago, Ill.**

Prøveexemplarer sendes ved Modtagelsen af 25 Cents kontant eller i
Frimærker.

Gode Agenter, udenbys og indenbys, ønskes. God Kom-
mission gives.

North Platte Lumber Co.

Howard City, Rebr.
— handler med —
alle Slags Tømmer og Byggematerialer
God Kvalitet og lave Priser.
Vi sælger til St Paul Priser
J. A. Cutler,
Manager

C. CHRISTENSEN & H. C. RASMUSSEN,

Tømrere og Bygningsfædtere,

— udfører alt til Jaget henhørende. —

Smukt og solidt Arbejde garanteres.
Nye Bygninger opføres i Entreprise.
DANNEBROG, - - - - - NEBRASKA.

Til vore Farmervenner!

Liden nærmer sig, da I skal
labe en Høstmaskine. For-
søgn ikke at undersøge
Effektiv Selvbinder
med sammenlødende Plat-
form. Det er den eneste Høst-
maskine, med hvilken man kan
gjøre igennem en smal Ved-
aabning og over smalle Groer.
Ingen ekstra Transport eller
Trucks behøves. Vi garanti-
tere Effektiv Selvbinder for at
være den
mest lettrækkende Maskine,
der fabrikeres, og vi anbefaar
for, at den gjer første Klasse
Arbejde i enhver Henseende.
Det er intet Experiment, men
en vel prøvet Maskine. I de
sidste fem Aar er der ikke for-
andret saameget som en Volt
i Vindere. Kom og se den,
og I høber ikke nogen anden.
Clsen & Søndergaard,
Agenter i Nyby, Nebraska.
De bedste, stærkeste, sejeste og jevneste Slags Twine til de billigste Priser havnes.
Indgiv Eders Bestilling itide.

ninger, der kunde sætte ham i Stand til at anstille energiske Efterforskninger.
den gamle Arvils vægrede sig imidlertid ved at gjerde disse, da han ikke vilde ud-
ste sin Svigerfjends Liv for Fare. Hvad brød han sig om, at man til sidst sit
bet Roverne, der som Juans Liv berød gif tabt! Juarez lod imidlertid ikke
agen bero dermed. Han havde af Politidirektøren erfaret, at saavel Arvils som
uitierrez antog, at Juan hin Aften var kommen for silde til Toget, at han ber-
a i Tusmørket var gaaet hjem, men bleven oversalden paa Landvejen. Talrige
strouiller maatte nu, førte af Folk, der kjendte hvert Skjulested, gjennemløbe
pergegnen i Nærheden, og Spioner blev ogsaa udsendte i alle Retninger, men
forjæves. Stadig vendte de tilbage med usforrettet Sag, og det blev formet
gaaet fuldt, hvor Forbryderne kunde have gjent deres Døder, saafremt Juan
erhøved endnu levede. — Saaledes var endelig den fjerde Dag kommen og med
en Dødt fra Veracruz, der bragte Velslerne.
Mercedes havde i de sidste tre Dage ikke været hjemme, og Dolores begyndte
ledede at blive bekymret for hende. Sennora Arvils spurgte ogsaa efter hende,
den Dolores gav altid undvigende Svar; i det hun sagde, at Mercedes havde
en hendes Tillæbelse til at overvære sin Søsters Bryllup, men vilde komme til-
age den følgende Dag. Dermed beroligede Sennoraen sig fuldkommen; hun
vde ogsaa nok at tænke paa. Dolores derimod længtes meget efter Pigen, thi
hun ikke havde været borte alle disse tre Dage aldeles uden Foranledning, for-
d hun.
Hun gik op og ned i sit Værelse med Hænderne uroligt foldede og Hovedet
met; hun af og til kastede hun et styk Blit gennem de af Gardiner halvt tilbak-
de Vinduer ned Gaden.
„Sennorita!“ sagde en dampet Røst, der ved sin Pludselighed forstrækkede
ende, og da Dolores vendte sig, stod Mercedes paa Dørtærskelen. Hun saa bleg
mebtaget us; Rebozoen var falden tilbage over Stuldrene, de forte tykke Lot-
er hang i Uorden med om Tindingerne, og udmattet sank hun ned paa den nærm-
e Stol.
„Mercedes! For den hellige Jomfrus Skyld, hvordan ser du ud, hvad er
er hændt?“
„Intet, Sennorita,“ smilede Mercedes sagte og vemodigt; „jeg er kun ud-
mattet, og mine Knæ vilde ikke bære mig længer. Jeg har ikke sovet i tre Nætter.“
„Dog alt forjæves, alt forjæves!“ klagede Dolores.
„Dog maatte ikke,“ hviskede den unge Pige, men jeg kan ikke tale, Tungen
læber mig fast til Gænen.“

— 40 —

Tjeneren meldte lidt efter Don Guzman, og udgæt Sennor Arvils for Li-
den var alt andet end oplagt til Selskabelighed, kunde han dog nu ikke vel undgaa
Besøget. Straks efter traadte den unge Mand ind i Salen.
„Sennoritas! Sennor! Jeg haaber, at De udfylder, at jeg forstyrer Dem
et Øjeblik; men,“ vedblev han i det han med Blitket ledte omkring i Værelset,
„jeg ser ikke Don Juan og ventede at træffe ham her.“
„Don Juan har ikke været i Byen i Dag,“ svarede Arvils roligt, „han har
haft Forretninger. De ønskede at tale med ham selv?“
„Ja, det var kun en lille Anmodning, Sennor; vi har i Morgen en liden
Souper sammen, lutter Ungkarle, forstaaer sig,“ tilføiede han med et spøgende
Djetst til Dolores, „og da Juan nu kun har faa Dage igjen at tilhøre denne
ulykkelige Menneskekasse, vilde vi opfordre ham til at komme en sidste Gang og
tage Afsted med os.“
„Jeg beklager meget...“ sagde Sennor Arvils noget forlegen.
„Ja, det har intet at betyde,“ afbrød Don Guzman ham raft og venlig;
„jeg tager der ud i Morgen med det første Jernbanetog, i Dag er det blevet mig
noget for sent, og fører ham saa med mig tilbage til Byen. De, Sennorita, vil
vel vise den Dødsfæle at afse ham et Par Timers Tid, naar vi til Gjengjæld fra-
striver os ethvert Krav paa ham efter Brylluppet?“
„Jeg skal vist ikke lægge Dem Hindringer i Vejen, Sennor, sagde Dolores,
i det hun hastede sit Blit fast paa den unge Mand; „har Don Juan selv Lyft
dertil, faar det blive hans Sag.“
„Det vil, som sagt være den sidste Gang,“ sagde Don Guzman, der ikke
synes at føle sig ganske vel under hendes Blit, „og jeg er Dem i alt Fald tak-
nemlig for Deres gode Vilje.“
Hun maatte føle, at han denne Gang ikke kom belesigt. Den gamle Herre
var udsprede, Moderen havde Taarer i Øjnene; han bukkede da lidt efter og for-
lod Værelset. I Døren stod han lige paa Bastiani, Husets gamle Ven, og
gjerde ham derfor nogle Undskyldninger, som denne igjen paa sin Side besvarede
med en høfligt afværgende Betegnelse. Bastiani saa imidlertid efter ham og sagde
derpaa, i det han hilsende traadte ind i Stuen:
„Dette var ogsaa et af disse Mennesker, som altid løber mig i Vejen, og som
jeg langt hellere ser gaa end komme. Men — Sanctissima, Sennora, Sennorita,
hvad gaar der af Dem? Don Jose, gamle Ven, jeg har faaet Deres Brev, og er
sjælligt glad her hen.“
„De ved, hvilken Ulykke der har truffet os,“ udraabte Sennoraen med Taar-
ter i Øjnene.

Godt job

— hos —

TAYLOR

Udfør Du Godtjob i

Manufaktur-VARER,

M & Kolonial VAREER,

færdige Klæder

— og Fodtøj —

eller hvadsomhelst henhørende i en vel-
asforteret Kjøbmandsforretning, saa er
Taylor Manden, der kan tilfredsstille
Dit Hjertes Begjær. Han er altid i
Fronten med

Det bedste Vareudvalg

og sælger saa billigt som det billigste.

I den Hensigt at formindste mit Lager
af Herredragter og Drengklæder, udby-
der jeg samme til **Indkjøbspris** mod
Kontantbetaling.

Kom og overbevis Dig selv. Vi fore-
vise Værelse med største Fornøjelse.

— Jeg betaler højeste Pris for Hø-
og Smør.

P. S. Peterson, Danst Salgsmand.

J. J. Taylor,

Dannebrog, Rebr.